

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ΚΑ'

Συνδρομηὴ ἔτησι: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 12, ἐν τῇ Ἀλλεδαπῇ φρ. 20 — Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου. Ἐκάστ. ἔτους καὶ εἶνε ἐτήσιαι. — Γραφεῖον Διευθ. Ὁδοῦ Σταδίου 32.

11 Μαΐου 1886

Ο ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΘΙΑΣ

(Μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρν καὶ Ἀνδρέου Λωρῆ)

[Μετάφρ. Α. Π. Κουρτίδου.]

Η'.

Πατρικιὸς Ὁδόρογαν.

Αἱ νέαι πληροφορίαι ἃς εἶχε λάβῃ ὁ ἰατρός Σβαρμεγκρόνα δὲν εἶχον μὲν μεγάλην ἀξίαν, ἠδύνατον ὅμως νὰ ὀδηγήσωσιν αὐτὸν εἰς νέας ἐρεῦνας.

Εἶχε μάθη τὸ ὄνομα τοῦ πρώην διευθυντοῦ τῆς καναδικῆς μεταγωγικῆς Ἑταιρίας Ἰωσία Τσώρτσιλλ. Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν ἠγνοεῖτο τί εἶχεν ἀπογείνη τὸ πρόσωπον τοῦτο ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς Ἑταιρίας· πάντα λοιπὸν κατέβαλεν ἀγῶνα ὁ ἰατρός πρὸς ἀνευρέσιν του. Εἶχε δι' ἐλπίδος ὅτι οὗτος θὰ τῷ ἀνεκοίνου τὰ παλαιὰ βιβλία τῆς Ἑταιρίας καὶ ὅτι ἴσως θὰ τῷ παρέδιδε τὸν κατάλογον τῶν ἐπιβητῶν τῆς Κυνθίας. Ἐν τούτῳ δὲ θ' ἀνεφέρετο πάντως καὶ τὸ νήπιον μετὰ τῆς οικογενείας του ἢ τῶν ἀναλαβόντων τὴν φύλαξιν αὐτοῦ προσώπων. Οὕτω σπουδαίως θὰ περιωρίζετο τὸ πεδίον τῶν ἐρευνῶν. Ταῦτα συνεβούλευσε πρὸς αὐτὸν ὁ δικηγόρος, ὅστις εἶχε διεξέλθῃ ἄλλοτε τὰ βιβλία τῆς Ἑταιρίας, ὡς ἐκκαθαριστῆς τῆς Ἑταιρίας, ἀλλ' ὅστις ἀπὸ δέκα τοῦλάχιστον ἐτῶν ἠγνοεῖ καθ' ὅλοκληρίαν τί εἶχεν ἀπογίνη ὁ Ἰωσίας Τσώρτσιλλ.

Ἐπὶ στιγμὴν ὁ ἰατρός Σβαρμεγκρόνα ἀπατηλὴν ἠσθάνθη ἐλπίδα, παρατηρήσας ὅτι αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες συνεθίζουσι νὰ δημοσιεύωσι κατάλογον τῶν εἰς Εὐρώπην μεταβαίνόντων ἐπιβητῶν. Ἐσκέφθη ὅτι ἤρκει μόνον εἰς συλλογὴν τινα παλαιῶν ἐφημερίδων νὰ προσφύγῃ ὅπως ἀνεύρη τὰ ἴχνη τῆς Κυνθίας. Ἄλλ' ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδείχθη, ἢ ὑπόθεσις ἦτο ἀβάσιμος, καθόσον ἡ συνήθεια αὕτη εἶναι πρόσφατος, ἀπὸ τινων μόλις ἐτῶν χρονολογούμενη. Αἱ παλαιαὶ ἐφημερίδες ἐφάνησαν οὐδὲν ἦττον χρήσιμοι εἰς αὐτὸν διότι ὤριζον ἀκριβῶς τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ ἀπόπλου τῆς Κυνθίας, ἣτις εἶχεν ἀπάρῃ οὐχὶ ἐκ καναδικοῦ τινος λιμένος, ὡς κατ' ἀρχὰς εἶχε πιστευθῆ, ἀλλ' ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Νέας Ὑόρκης, καταπλέουσα εἰς Ἀμβούργον.

Κατ' ἀρχὰς λοιπὸν ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ

πόλει, καὶ εἶτα ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις ἀνεζήτει νῦν πληροφορίας ὁ ἰατρός.

Ἐν Ἀμβούργῳ αἱ ἐρευναὶ ἀπέβησαν σχεδὸν ἀνοφελεῖς. Οἱ ἐντολοδόχοι τῆς καναδικῆς μεταγωγικῆς Ἑταιρίας οὐδὲν ἐγίνωσκον περὶ τῶν ἐπιβητῶν τῆς Κυνθίας, μόνον δὲ περὶ τοῦ εἶδους τοῦ φορτίου, ὅπερ ὅμως ἦτο ἤδη γνωστὸν, παρέσχον πληροφορίας τινάς.

Ὁ Ἔρικ εἶχεν ἐπανέλθῃ ἀπὸ ἕξ μηνῶν εἰς Στοκόλμην, ὅτε ὁ ἰατρός ἔμαθεν ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι ὁ πρώην διευθυντῆς Ἰωσίας Τσώρτσιλλ εἶχεν ἀποθάνῃ πρὸ δεκαεπτὰ ἡδὴ ἐτῶν ἐν τινι νοσοκομείῳ τῆς Ἐνάτης Παρόδου χωρὶς ν' ἀφήσῃ οὔτε κληρονόμους γνωστούς, πιθανῶς δὲ οὔτε κληρονομίαν. Τὰ βιβλία τῆς Ἑταιρίας εἶχον βεβαίως πρὸ πολλοῦ πωληθῆ ὡς παλαιόχαρτα καὶ μετεποιηθῆσαν εἰς χάρτινα χωνία ὑπὸ τῶν καπνοπωλῶν τῆς Νέας Ὑόρκης.

Οὐδαμοῦ λοιπὸν ἦγαγον τὰ νέα ταῦτα ἴχνη, ἐκ τῶν μακρῶν δὲ τούτων ἐρευνῶν προέκυψε μόνον ὅτι ὁ Βρέδεζορν εὗρισκεν ἀφορμὴν νὰ ἐκφέρῃ ἐκάστοτε ὀδυνηροὺς εἰς τὴν φιλαυτίαν τοῦ φίλου του σαρκασμοὺς εἰ καὶ λίαν ἀνωδύνους κατὰ βᾶθος.

Ἡ ἱστορία τοῦ Ἔρικ ἦτο νῦν ὑπὸ πάντων γνωστὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἰατροῦ. Ἐλευθέρως ἐγίνετο περὶ αὐτῆς λόγος, πᾶσαι δ' αἱ φάσεις τῶν ἐρευνῶν συνεζητοῦντο παρὰ τὴν τράπεζαν ἢ ἐν τῷ ἐντευκτηρίῳ. Κάλλιον βεβαίως εἶχε πράξῃ ὁ ἰατρός κατὰ τὰ δύο πρώτα ἔτη, εἰς οὐδένα ἐκμυστηρευθεὶς τὸ μυστικόν, διότι νῦν τοῦτο ἐχρησίμευεν ὡς θέμα ἀδολοσχίας εἰς τὴν Κρέτταν καὶ τὴν Κάζαν, συγχρόνως δ' ἐνέβαλεν εἰς σκέψεις τὸν Ἔρικ. Αἱ σκέψεις δὲ αὐταὶ ἦσαν συχνάκις μελαγχολικώταται.

Ὁδυνηρὰ βεβαίως ἦτο καθ' ἑαυτὴν ἡ ἄγνοια τῶν γονέων του, ἀν ἔζων εἰσέτι, καὶ ὁ διαλογισμὸς ὅτι οὐδέποτε ἴσως θὰ μάθη τὸ μυστικόν τῆς γεννήσεώς του. Ἄλλ' ὑπὲρ πᾶν ἄλλο θλιβερώτατον ἦτο ἡ ἄγνοια καὶ αὐτῆς τῆς πατρίδος του.

—Τὸ πτωχότερον παιδίον τῶν δρόμων, ὁ ἐνδεέστερος χωρικός εἰξεύρει τοῦλάχιστον ποῖος εἶνε ὁ τόπος του καὶ εἰς ποῖαν μεγάλην ἀνθρωπίνην οικογένειαν ἀνήκει, διανοεῖτο ἐνίοτε. Ἄλλ' ἐγὼ

δὲν τὸ εἰξεύρω! Εἶμαι ἐπάνω εἰς τὴν γήϊνην σφαῖραν ὡς ναυάγιον, ὡς κόκκος κόνεως τὸν ὀποῖον ἀρπάζει ὁ ἄνεμος καὶ ὁ ὀποῖος δὲν εἰξεύρει πόθεν ἔρχεται! Δὲν ἔχω ρίζας, δὲν ἔχω οἰκογενειακὰς παραδόσεις, δὲν ἔχω παρελθόν! Τὸ χῶμα ὅπου ἐγεννήθη ἡ μήτηρ μου, ὅπου ἀναπαύονται τὰ κόκκαλά της ἢ θ' ἀναπαυοῦν, δυνατὸν ν' ἀτιμασθῆ ἀπὸ τοὺς ξένους, νὰ ποδοπατηθῆ ἀπ' αὐτοὺς χωρὶς νὰ μοῦ ἐπιτρέπηται νὰ τὸ ὑπερασπίσω, νὰ χύσω τὸ αἷμά μου δι' αὐτό.

Ἡ σκέψις αὕτη κατέθλιβε τὸν δυστυχῆ Ἐρικ. Ἐν ταῖς τοιαύταις στιγμαῖς μάτην ἔλεγεν ὅτι εὔρε μητέρα, τὴν ἀγαθὴν Κατρίναν, ἐστίαν, τὸν οἶκον τοῦ Ἐρσεβον, πατρίδα τὴν Νορβὴν, μάτην ὠρκίζετο νὰ ἀποδώσῃ αὐτοῖς εκατονταπλασίως τὰ εὐεργετήματα ταῦτα καὶ νὰ διατελῆσῃ ἀφωσιωμένος υἱὸς εἰς τὴν Νορβηγίαν.

Καὶ αὕτη ἔτι ἡ διαφορὰ τῶν χαρακτηριστικῶν ἢν ἔβλεπεν ἐν τοῖς περὶ αὐτὸν καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ χῶμα τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ δέρματος ὅπερ διαβαίνων ἔβλεπεν ἐν τῷ κατόπτρῳ, ἢ ἐν τῷ ὑαλώματι καταστήματος τινὸς ἐπανάφερον αὐτὸν ἐκάστην στιγμὴν εἰς τὴν ὀδυνηρὰν ταύτην σκέψιν. Ἐνίοτε διελογίζετο ποίαν πατρίδα θὰ προετιμα ἐν τῷ κόσμῳ ἂν ἐκαλεῖτο νὰ ἐκλέξῃ. Ἐπὶ τῷ εἰδικῷ δὲ τούτῳ σκοπῷ ἐμελέτα τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν γεωγραφίαν, ἐμελέτα τοὺς πολιτισμοὺς καὶ τοὺς λαοὺς. Ἠσθάνετο ποίαν τινα παρηγορίαν δυνάμενος νὰ εἴπῃ τουλάχιστον ὅτι ἦτο κελτικῆς φυλῆς καὶ ἀνεζήτη ἐν τοῖς βιβλίοις τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῆς γνώμης ταύτης τοῦ ἱατροῦ.

Ἄλλ' ὅτε ὁ Σβαρμεγκρόνα ἐπανελάμβανεν ὅτι κατ' αὐτὸν ἦτο ἐξάπαντος Ἴρλανδός, ὁ Ἐρικ ἡσθάνετο βαθεῖαν θλίψιν. Πῶς! ἐκ πάντων τῶν κελτικῶν λαῶν, εἴμαρτο ἀκριβῶς νὰ ἐκλέξῃ τὸν μᾶλλον καταδυναστευόμενον; Ἄν τουλάχιστον εἶχεν ἀσφαλῆ τῆς καταγωγῆς του ἀποδείξιν, θὰ ἠγάπα βεβαίως τὴν δυστυχῆ ταύτην πατρίδα ὡς τὴν μεγίστην καὶ ἐνδοξοτάτην τῶν χωρῶν! Ἄλλ' οὐδ' αὐτὴν κἂν τὴν ἀποδείξιν ἐκέκτητο! Διὰ τὴν νὰ μὴ πιστεύῃ μᾶλλον ὅτι ἦτο Γάλλος, ἐπὶ παραδείγματι;... Καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐπίσης Κέλται κατῶκουν!... Τοιαύτην τινὰ πατρίδα θὰ ἐπεθύμει, εὐγενεῖς ἔχουσιν παραδόσεις, δραματικὴν ἱστορίαν, σπείρασαν ἀνὰ τὸν κόσμον γονίμους ἰδέας! ὦ! μεθ' οὗο πάθους θὰ ἠγάπα, μεθ' οὗας ἀφοσιώσεως θὰ ὑπηρετεῖ τοιαύτην πατρίδα!... Πῶς θὰ ὑπερηφανεύετο ὅτι ἀνῆκεν εἰς αὐτήν! Ὅθ' ἡσθάνετο υἱικὴν συγκίνησιν μελετῶν τὰ ἐνδοξὰ αὐτῆς χρονικά, ἀναγινώσκων τὰ ἔργα τῶν συγγραφέων της, θαυμάζων τὰ ἔργα τῶν καλλιτεχνῶν της!... Ἀλλά, φεῦ! αἱ τοιαῦται ἀκριβῶς εὐγενεῖς συγκινήσεις τῷ ἦσαν διὰ παντὸς ἀπηγορευμένα!... Τὸ ἔβλεπεν, οὐδέποτε τὸ πρόβλημα τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ ἔ-

μελλε νὰ λυθῆ, ἀφοῦ μετὰ τόσας ἐρεῦνας οὐδὲν εἶχεν ἐπιτευχθῆ.

Καὶ ἐντούτοις ἐφρόνει ὁ Ἐρικ, ὅτι ἂν ἠδύνατο ν' ἀνέλθῃ εἰς τὴν πηγὴν τῶν ληφθεισῶν ἤδη πληροφοριῶν, ν' ἀκολουθήσῃ αὐτοπροσώπως καὶ ἐπὶ τόπου τὰ νέα ἵχνη ἅπερ θ' ἀνεκάλυπτε, θὰ ἐπετύγχανε νὰ λύσῃ τὸ μυστήριον τοῦτο. Ὅτι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πράξωσιν οἱ ἐπὶ μισθῷ πράκτορες, διὰ τὴν ἄρὰ γε δὲν θὰ κατῶρθον οὗτος διὰ τῆς δραστηριότητός του; Δὲν εἶχε πρὸς τοῦτο καὶ ζῆλον φλογερὸν καὶ θέλησιν ἀκατάβλητον;

Ἡ βασανίζουσα αὐτὸν ἰδέα αὕτη ἐπέδρασεν, ἀνεπαισθήτως, τὰ μέγιστα ἐπὶ τῶν μελετῶν του, εἰδικὴν τροπὴν δούσα εἰς αὐτάς, ἐν ἀγνοίᾳ του ὡσεὶ εἶχεν ἐκ προτέρων ἀποφασισθῆ ὅτι ἐμελλε νὰ ἐπιχειρήσῃ μακροὺς πλοῦς ἤρξατο μελετῶν κατὰ βάθος τὴν κοσμογραφίαν, τὴν γεωγραφίαν, τὴν ναυτικὴν τέχνην, συνελόντι εἰπεῖν πάντα τὰ μαθήματα ὅσα περιλαμβάνοντο ἐν τῷ προγράμματι τῶν ναυτικῶν σχολῶν.

— Μίαν ἡμέραν, ἔλεγε, θὰ δώσω ἐξετάσεις πλοίαρχου διὰ μακρὰς θαλασσοπορίας καὶ θὰ εἰμφορέσω τότε νὰ ὑπάγω εἰς Νέα Νόρκην, δι' ἐξόδων μου, νὰ συνεχίσω τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν *Kurblan* ἐνεργείας μου.

Ὡς ἦν ἐπόμενον, τὸ σχέδιον τοῦτο τῆς αὐτοπροσώπου ἐρεῦνης παρενεθίθει ὁ Ἐρικ ἀπαύστως εἰς τὰς συνδιαλέξεις του, διότι περὶ τούτου ἐνδελεχῶς ἐμερίμνα. Οὕτω δὲ ὁ ἱατρὸς Σβαρμεγκρόνα, ὁ Βρέδεζορδ καὶ ὁ καθηγητὴς Χόσττετ τοσοῦτον ἐν τέλει προσωκειώθησαν αὐτὸ ὥστε τὸ παρεδέχθησαν καὶ δι' ἑαυτοῦς· διότι τὸ ζήτημα τῆς καταγωγῆς τοῦ Ἐρικ, ὅπερ κατ' ἀρχὰς εἶχε θεωρηθῆ ὡς ἐνδιαφέρον μόνον πρόβλημα, εἶχε καταστῆ σπουδαιότατον αὐτῶν μέλημα. Ἐβλεπον ὅτι ὁ Ἐρικ ἔταξε σκοπὸν τοῦ βίου τὴν ἀνεύρεσιν τῆς οἰκογενείας του, ἐπειδὴ δὲ ἠγάπων αὐτὸν εἰλικρινῶς, ἐπειδὴ ἡσθάνοντο ἠλικίαν σημασίαν εἶχε δι' αὐτὸν τοῦτο, ἦσαν πρόθυμοι τὰ πάντα ν' ἀποπειραθῶσιν ὅπως χύσωσι λάμψιν τινὰ ἐπὶ τοῦ σκοτεινοῦ τοῦτο μυστηρίου.

Οὕτω δ' ἀνεπαισθήτως καὶ κατὰ μικρὸν ἀπεφάσισαν ν' ἀπέλθωσιν ἅπαντες ὁμοῦ εἰς Νέα Νόρκην, ὅπως ἴδωσι διὰ τῶν ἰδίων ὀφθαλμῶν ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ γνωστῆ τι πλεῖον τῶν ἤδη γνωσθέντων.

Ποῖος ἐξέφρασε πρῶτος τὴν ἰδέαν ταύτην; Τοῦτο ἀπέμεινεν ἀγνωστον, ἐπὶ μακρὸν χρησιμεῦσαν ὡς θέμα συζητήσεως μεταξὺ τοῦ ἱατροῦ καὶ τοῦ Βρέδεζορδ, ἐκατέρου ἀξιοῦντος τὴν προτεραιότητα τῆς προτάσεως. Ἀναμφιβόλως, ἡ ἰδέα αὕτη συγχρόνως ἐπῆλθεν εἰς αὐτοὺς, διότι ἀδιακόπως ὑπὸ τοῦ Ἐρικ καλλιεργούμενη ἐβλάστησεν ἐντὸς πάντων τῶν ἐγκεφάλων. Ἄλλ' οὕτως ἢ ἄλλως, τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἔλαβε σάρκα, ὅτι ἐγένετο ἀποδεκτὴ καὶ ὅτι τὸν σεπτέμβριον

τοῦ ἐπομένου ἔτους, οἱ τρεῖς φίλοι συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἑρικ, ἀπέπλευσαν ἐκ Χριστιανίας εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας.

Μετὰ δεκαήμερον πλοῦν ἀφίκοντο εἰς Νέαν Ὑόρκην, ἄνευ δὲ τῆς ἐλαχίστης βραδύτητος συνενώθησαν πρὸς τὸ κατὰστημα Ἱερεμία Σμιθ Οὐάκλερ καὶ Σας, ὅθεν εἶχον σταλῆ αἱ πρῶται πληροφορίες.

Ἐκτοτε, νέος παράγων, οὐτινος οὐδεὶς εἶχεν ὑποπτεύσει εἰσέτι τὴν δύναμιν, προσετέθη εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτῶν. Ὁ παράγων οὗτος ἦτο ἡ προσωπικὴ δραστηριότης τοῦ Ἑρικ. Ἐκ τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἐκ πάντων τῶν πρωτοφανῶν εἰς αὐτὸν θεαμάτων, προσεῖχεν ἰδίᾳ εἰς τὰ ὅπωςδὴποτε σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὰς ἐρεῦνας του. Ἀπὸ τῆς αὐγῆς ἐπὶ ποδὸς ὧν περιέτρεχε τὸν λιμένα, παρήρχετο τὰς προκυμαίας, προσεπέλαζε τὰ ἐλλειμνισμένα πλοῖα ζητῶν καὶ συλλέγων ἀκαταπαύστως λεπτομερεστάτας πληροφορίες.

— Ἐγνωρίσατε τὴν Καναδικὴν Ἑταιρίαν; Εἰμπορεῖτε νὰ μοῦ ὑποδείξετε κανένα βαθμοφόρον τοῦ πληρώματος, κανένα ἐπιβάτην, κανένα ναύτην ὁ ὁποῖος νὰ ἐταξείδευσε μὲ τὴν *Kurthlar*; ἤρωτα πανταχοῦ.

Ἐνεκα τῆς ἐντελοῦς γνώσεως τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης, τῆς σοβαρᾶς καὶ συμπαθοῦς φυσιογνωμίας του, τῆς ἐξοικειώσεως αὐτοῦ πρὸς πάντα τὰ εἰς τὴν θάλασσαν ἀναφερόμενα, φιλόφρονος πανταχοῦ ἐτύγχανε δεξιώσεως. Ὑπεδείχθησαν εἰς αὐτὸν ἀλληλοδιαδόχως πολλοὶ βαθμοφόροι ἄλλοτε τοῦ πληρώματος, ναῦται ἢ ὑπάλληλοι τῆς ἐν Καναδᾷ μεταγωγικῆς ἐταιρίας. Τούτων τινὰς μὲν εὔρε, τινῶν δὲ πᾶν ἔχνος εἶχεν ἐξαφανισθῆ. Ἄλλ' οὐδ' οἱ εὐρεθέντες ἠδυνήθησαν νὰ παράσχωσιν εἰς αὐτὸν ἀξίαν λόγου τινὰ εἰδήσιν περὶ τοῦ τελευταίου πλοῦ τῆς *Kurthlar*. Μετὰ δεκαπενθημέρους ἀδιακόπους περιδρομὰς καὶ ἐρεῦνας, ἤγρευσε τέλος πληροφορίαν τινὰ ὅπως διάφορον τῆς πληθῆος τῶν ἀορίστων καὶ ἀντιφαιτικῶν, ἄς συνέλεγε καθ' ἐκάστην. Ἀληθῶς, δὲ ἡ πληροφορία ἐκείνη ἦτο πολὺτιμος.

Ἐβεβαίωτο ὅτι ναύτης ὀνόματι Πατρίκιος Ὀδόνογαν ἐπέζησε τοῦ ναυαγίου τῆς *Kurthlar*, καὶ ὅτι εἶχεν ἐπανακάμψῃ μάλιστα εἰς Νέαν Ὑόρκην πολλὰκις μετὰ τὸ ναυάγιον. Ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν οὗτος ὑπηρετεῖ ὡς μαθητευόμενος ἐπὶ τῆς *Kurthlar* κατὰ τὸν τελευταῖον πλοῦν τοῦ πλοίου τούτου. Ἦτο εἰδικῶς τεταγμένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλοιάρχου, πιθανώτατα δὲ θὰ ἐγνώρισε τοὺς ἐπιβάτας τῆς πρώτης θέσεως, οἵτινες γευματίζουσι καὶ δειπνοῦσιν εἰς τὴν τράπεζαν τῆς πρύμνης. Ἐκ τῶν περικόμφων σπαργάνων τοῦ παιδίου εἰκάζων τις εὐλόγως θὰ συνεπέριεν ὅτι οἱ πλοῖοι αὐτοῦ γονεῖς ἦσαν ἐν

τῇ πρώτῃ θέσει. Μεγίστην λοιπὸν σημασίαν εἶχεν ἡ ἀνεύρεσις τοῦ ναύτου τούτου.

Εἰς τοῦτο τὸ συμπέρασμα κατέληξαν ὁμοφώνως ὅτε ὁ ἰατρός καὶ ὁ Βρέδεζορντ, ὅποτε ὁ Ἑρικ ἀνεκοίωσεν αὐτοὺς τὴν ἀνακάλυψίν του, ἐπιστρέψας τὴν ὥραν τοῦ γεύματος εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς *Πέμπτης Παρόδου*. Ἀλλὰ σχεδὸν ἀμέσως ἡ συζήτησις ἐξετροχιάσθη, διότι ὁ ἰατρός ἠθέλησε νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τοῦ νέου τούτου στοιχείου ἀπόδειξιν πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ προσφιλῶς αὐτῷ διςχυρισμοῦ.

— Πατρίκιος Ὀδόνογαν!... ἠκούσθη ποτὲ ἱρλανδικώτερον ὄνομα!... Δὲν τὸ ἔλεγα ἐγὼ ὅτι ἡ Ἱρλανδία ἔχει τὴν οὐραν τῆς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἑρικ;

— Ἐως ἐδῶ, δὲν μοῦ φαίνεται νὰ τὴν ἔχη, ἀπήντησε μειδιῶν ὁ Βρέδεζορντ. Εἰς Ἱρλανδὸς μαθητευόμενος εἰς ἐν πλοῖον δὲν ἀποδεικνύει τίποτε· τὸ δύσκολον ἴσα ἴσα θὰ ἦτο τὸ ἐναντίον, δηλαδὴ νὰ εὐρεθῆ ἀμερικανικὸν πλοῖον μὴ ἔχον εἰς τὸ πλήρωμά του καὶ ἓνα υἶόν τῆς χλοερᾶς νήσου!

Τὸ θέμα τοῦτο παρείχεν ἀφορμὴν εἰς δίωρον ἢ τρίωρον συζήτησιν εἰς τοὺς δύο φίλους, δημολογητέον δὲ ὅτι δὲν ἀφῆκαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρέλθῃ εἰς μάτην. Ὁ Ἑρικ ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης πᾶσαν αὐτοῦ τὴν δραστηριότητα συνεχέντρωσεν εἰς τοῦτον τὸν σκοπὸν: νὰ ἐπανεῦρη τὸν Πατρίκιον Ὀδόνογαν.

Εἶν' ἀληθές ὅτι δὲν τὸ κατώρθωσεν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἐνδελεχῶν ἐρευνῶν ἀνεκάλυψε τέλος ἐπὶ τῆς προκυμαίας τοῦ Οὐδσωνος ναύτην τινὰ, ὅστις ἠδυνήθη νὰ τῷ παράσχῃ λεπτομερεστέρως πληροφορίες περὶ τοῦ Ὀδόνογαν, ὃν εἶχεν ἄλλοτε γνωρίσῃ. Ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν ἦτο πράγματι Ἱρλανδός, γεννηθεὶς ἐν Ἴννισχάμφ, τῆς κομιτίας τοῦ Κούρκ. Ἦτο ἀνὴρ τριακοντατριῶν μέχρι τριάκοντα πέντε ἐτῶν, μετρίου ἀναστήματος, πυρρὰν ἔχων τὴν κόμην, μέλανας τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν ῥίνα σεσιμωμένην ὑπὸ δυστυχίματος.

— Μέσα σὲ χίλιους ἔμπορει κανεὶς νὰ τὸν γνωρίσῃ! εἶπεν ὁ ναύτης. Μοῦ φαίνεται ὅτι νὰ τὸν ἔχω ἔμπρός μου ἂν καὶ ἴπερασαν ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ χρόνια πού δὲν τὸν εἶδα!...

— Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην τὸν ἐβλέπατε τὸ περισσότερο;

— Ὡς τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ ἀλλοῦ. Μὰ τὴν ὑστερὴν φορὰ τὸν εἶδα ἔς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

— Δὲν ἔμπορεῖτε νὰ μοῦ εἰπῆτε κάποιον πού νὰ ζεῦρη τί ἀπέγινε;

— Δὲν ζεῦρω κανένα, παιδί μου, μὰ ἂν θέλῃς ρώτησε τὸν ξενοδόχον τῆς *Ἐρυθρᾶς Ἀγκύρας*, εἰς τὸ Βρουκλαίν. Ἐκεῖ πάντα κατέβαινε ὁ Ὀδόνογαν ὅταν ξεμπαρκαρίζονταν ἔς τὴν Νέα Ὑόρκην. Εἶνε κάποιος Βόουλες, ναύτης ἔς τὰ νηάτα του. Ἄν κι' αὐτὸς δὲν σοῦ πῆ πού εἶνε,

πάρετο ἀπόφασι πῶς δὲν θὰ μάθης πλεῖα τίποτε γιὰ τὸν Ὀδόνογαν καὶ μὴν χάνης τοῦ κάκου τὸν κόπο σου.

Ὁ Ἔρικ ἐπήδησεν ἐν σπουδῇ ἐπὶ μιᾶς τῶν ἀτμηλάτων σχεδιῶν, αἵτινες ἐκτελοῦσι τὴν συγκοινωνίαν ἐν τῷ Ἀνατολικῷ ποταμῷ, μετὰ εἰκοσι δὲ λεπτὰ ἦτο εἰς Βρουκλαῖν.

Ἐπὶ τῆς φλιάς τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀγκύρας εὖρε γραϊάν τινα λίαν καθάριον, συντόνως ἀσχολουμένην εἰς τὸ καθαίρειν γεώμηλα.

— Ὁ μῆστερ Βόουλες εἶν' ἐδῶ, κυρία ; ἠρώτησεν ὁ Ἔρικ χαιρετίσας μετὰ τῆς συνήθους ἐν τῇ θετῇ αὐτοῦ πατρίδι φιλοφροσύνης.

— Ἐδῶ εἶναι μὰ κοιμᾶται τὸν ἀπογοιωματινό του, εἶπεν ἡ γραῖα περιέργως ἀτενίσασα ἐπὶ τὸν νεανίσκον. Ἄν ἔχετε νὰ τοῦ πῆτε τίποτε, πῆτέ το ἐμένα, τὸ ἴδιο εἶνε . . . εἶμαι ἡ γυναῖκά του !

— ὦ ! κυρία, καὶ σεῖς βέβαια ὅπως ὁ κ. Βόουλες θὰ εἰμπορεῖτε νὰ μοῦ δώσετε μίαν πληροφορίαν ποῦ ζητῶ, εἶπεν ὁ Ἔρικ. Ἦθελα νὰ μάθω ἂν ἐγνωρίσατε ἕνα ναύτην Πατρίκιον Ὀδόνογαν, ἂν εἶναι τώρα ἐδῶ, ἢ ἂν εἰξεύρετε ποῦ εὐρίσκεται.

— Πατρίκιος Ὀδόνογαν ; . . . Μὰ ἔχει πέντε ἐξ χρόνια τώρα νὰ ξαναπατήσῃ ἐδῶ. Δὲν ξεύρω ποῦ εἶναι, παιδάκι μου.

Ἡ φυσιογνωμία τοῦ Ἔρικ τόσον βαθεῖαν θλίψιν ἐξέφρασεν ὥστε ἡ γραῖα τὴν παρετήρησε καὶ συνεκινήθη.

— Μεγάλῃ ἀνάγκῃ θὰ τὸν ἔχετε, χωρὶς ἄλλο, τὸν Πατρίκιον Ὀδόνογαν κ' ἐλυπηθήκατε ἔτσι κατὰκαρδα γιὰτὶ δὲν τὸνεύρήκατε ἐδῶ, εἶπεν ἡ γραῖα.

— ὦ ! καὶ μεγάλην ἀνάγκην τὸν ἔχω, κυρία, ἀπεκρίθη περιλύτως ὁ νεανίσκος. Μόνον αὐτὸς ἴσως εἶνε εἰς θέσιν νὰ διαλύσῃ ἕν μυστήριον, τὸ ὁποῖον θὰ μὲ βασανίζῃ εἰς ὄλην μου τὴν ζωὴν.

Ἀπὸ τριῶν ἤδη ἐβδομάδων καθ' ἃς ὁ Ἔρικ ἔτρεχε πανταχοῦ ἐρευρῶν εἶχεν ἀποκτήσῃ ποιᾶν τινα πείραν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Εἶδεν ὅτι εἶχε κεντηθῆ ἡ περιεργία τῆς μιστρὸς Βόουλες καὶ ἐσκέφθη ὅτι δὲν θὰ ἔπραττε κακῶς ἂν ἐξήταζε τὴν γραῖαν. Ὄθεν ἠρώτησεν αὐτὴν ἂν ἠδύνατο νὰ τῷ δώσῃ ἕν ποτήριον λεμονάδας ὅπως δροσισθῆ, καταφατικὴν δὲ λαβῶν ἀπάντησιν εἰσήλθεν εἰς τὸ πανδοχεῖον.

Ἡ χαμηλὴ αἰθουσα εἰς ἣν εὐρέθη ἦτο ἴσκειασμένη διὰ ξυλίνων τραπεζῶν καὶ ἀχυροπλέκτων ἐδρῶν, ἀλλὰ πάντῃ ἔρημος. Καὶ αὕτη ἔτι ἡ σύμπτωσις ἐνεθάρρυνε τὸν Ἔρικ ὅπως συνάψῃ συνομιλίαν μετὰ τῆς γραῖας, ὁπότε αὕτη ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ ὑπογείου φέρουσα μικρὰν φιάλην.

— Ὁ ἀπορήτε βέβαια, κυρία, διατὶ ζητῶ μὲ τόσην ἐπιμονὴν τὸν Πατρίκιον Ὀδόνογαν,

εἶπε μὲ τὴν γλυκεῖαν τοῦ φωνῆν' ἀλλὰ νὰ σὰς εἰπῶ τὴ διατὶ ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν παρευρέθη λέγουν εἰς τὸ ναυάγιον τῆς Κυρθίας, ἑνὸς ἀμερικανικοῦ πλοίου τὸ ὁποῖον ἐναυάγησε πρὸ δεκαεπτὰ ἐτῶν εἰς τὰ παράλια τῆς Νορβηγίας ! . Ἐγὼ δὲ ποῦ σὰς ὁμιλῶ ἐσώθην ἀπὸ ἑνα Νορβηγῶν ψαράν, ὁ ὁποῖος μὲ εὐρῆκε ὀκτῶ ἐνέα μηνῶν μωρὸ εἰς μίαν κούναν ποῦ ἔπλεε εἰς τὸ πέλαγος, δεμένη ἐπάνω εἰς ἕνα σωσίβιον τῆς Κυρθίας . . . Ζητῶ λοιπὸν τὸν Ὀδόνογαν διὰ νὰ μοῦ δώσῃ πληροφορίας διὰ τὴν οἰκογένειάν μου ἢ τοῦλάχιστον διὰ τὴν πατρίδα μου ! . . .

Ἡ μίστρὸς Βόουλες κραυγὴν ῥήξασα δὲν ἀφῆκε τὸν Ἔρικ νὰ προχωρήσῃ.

— Πάνω εἰς ἕνα σωσίβιο, ἔτσι δὲν εἶπατε ; Ἦσασθε δεμένους ἐπάνω εἰς ἕνα σωσίβιο !

Μὴ ἀναμείνασα δ' ἀπάντησιν ἔδραμεν εἰς τὴν κλίμακα.

— Βόουλες ! . . . Βόουλες . . . κατέβα γρήγορα ! ἀνέκραξεν ὀξεία φωνῇ. Πάνω 'ς τὸ σωσίβιο ! Εἰσθε τὸ παιδὶ τοῦ σωσίβιου ! Ποιὸς νὰ μοῦ τῶλεγε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ! ἐπανελάβεν ἐπιστρέψασα παρὰ τὸν Ἔρικ, ὅστις εἶχε καταστῆ ὠχρὸς ἐξ ἐκπλήξεως καὶ ἐλπίδος.

Μὴ ἔμελλε τέλος νὰ μάθῃ τὸ ἀπόκρυφον τοῦ βίου του ὅπερ ἀνεζήτηε μετὰ τόσης ἀγωνίας ;

Βαρὺ βῆμα ἤκουσθη ἐπὶ τῆς ξυλίνης κλίμακος καὶ μετ' ὀλίγον βραχυσώμος γέρον δλοστρόγγυλος καὶ ῥοδόχρους, πλήρη στολὴν ἐκ κυανῆς ἐρέας ἐνδεδυμένος, ἐκατέρωθεν τοῦ προσώπου μακρὰς καὶ λευκὰς παραγναθίδας φέρων καὶ ἀπὸ τῶν ὠτων χρυσοῦς δακτυλίους, ἐφάνη ἐπὶ τῆς φλιάς τῆς χαμηλῆς αἰθούσης.

— Τί εἶναι ; . . . τί τρέχει ; ἠρώτησε τρίβων τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ.

— Ἐλα ἐδῶ γρήγορα κ' ἔχομεν τὴν ἀνάγκην σου ! ἀπεκρίθη ἐπιτακτικῶς ἡ μίστρὸς Βόουλες. Κάθησε αὐτοῦ καὶ ἄκουσε τὸν κύριον, ποῦ θὰ σοῦ εἰπῇ ὅσα εἶπε καὶ εἰς ἐμένα.

Ὁ Βόουλες ὑπήκουσεν ἄνευ ἀντιστάσεως. Ὁ Ἔρικ τὸν ἐμιμήθη ἐπαναλαβῶν αὐτολεξεῖ σχεδὸν ὅσα εἶχεν εἶπη εἰς τὴν ἀγαθὴν γραῖαν.

Τότε ἡ μορφή τοῦ Βόουλες διεστάλη ὡς πανσέληνος, καὶ τὸ στόμα του διέγραψεν εὐρὺ μειδιάμα· ὁ γέρον παρετήρει τὴν γραῖαν τοῦ σύζυγον τρίβων τὰς χεῖρας καὶ αὕτη δ' ἐφαίνετο ὁμοίως χαίρουσα.

— Μήπως εἰξεύρετε τὴν ἱστορίαν μου ; ἠρώτησεν ὁ Ἔρικ μὲ παλλομένην καρδίαν.

Ὁ μῆστερ Βόουλες ἐνευσε καταφατικῶς, ἔξσεσε τὸ οὖς καὶ ἀπεφάσισε τέλος νὰ ὁμιλήσῃ.

— Τὴν ξεύρω χωρὶς νὰ τὴν ξεύρω, εἶπεν ἐν τέλει, ὅπως τὴν ξεύρει καὶ ἡ γυναῖκά μου ! . . . Ἐχομε κουβεντιάσῃ τόσες φορές γι' αὐτὴν τὴν δουλειὰ χωρὶς νὰ νοιώθωμ τιποτε ! . . .

Ὁ Ἔρικ ὠχρὸς, συσφιγγων τοὺς ὀδόντας, ἠ-

χροῶτο ἀπλήστως, ἀναμένων διευκρίνισιν τινά. Ἄλλ' ἢ διευκρίνις ἐβράδυνεν. Ὁ Βόουλες δὲν εἶχε τὸ χάρισμα τῆς εὐγλωττίας οὐδὲ τὸ τῆς σαφνείας. Ἴσως δὲ αἱ ιδέαι αὐτοῦ ἦσαν καὶ ἐκ τοῦ ὕπνου κατὰ τι συγκεχυμένα. Ὅπως συνέλθη εἰς ἑαυτὸν μετὰ τὸν ὕπνον ἔπρεπε κατὰ γενικὸν κανόνα νὰ πῆρ δύο ἢ τρία ποτήρια ποτοῦ τινος φρικωδῶς ὁμοιάζοντος πρὸς τὸ τζίν.

Μόνον ἀφ' οὗ ἡ σύζυγός του ἔθηκε πρὸ αὐτοῦ φιάλην καὶ δύο ποτήρια, ὁ πανδοχεὺς ἀπεφάσισε νὰ ὁμιλήσῃ.

Ἦρχισε δὲ μακρὰν καὶ σφόδρα συγκεχυμένην ἀφήγησιν, ἐν ἣ δια μέσου ἀναριθμητῶν ἀνωφελῶν λεπτομερειῶν ἐλάχιστα γεγονότα ἐπέπλεον ἀξίαν τινά ἔχοντα. Ἡ διήγησις αὐτῆ διήρκεσεν οὐχ ἥττον τῶν δύο ὥρων. Ὁ δυστυχῆς Ἐρικ ἐδέησε νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν προσοχὴν ὅπως ἐξαγάγῃ πόρισμά τι. Διὰ τῶν ἀδιακόπων δὲ καὶ ἐπιμόνων ἐρωτήσεών του, καὶ διὰ τῆς βοθηίας τῆς μίστρες Βόουλες, ἐπὶ τέλους τὸ κατώρθωσε.

Θ'.

Ἀμοιβὴ πεντακοσίων λιρῶν στερλινῶν.

Ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν, καθίσσον ὁ Ἐρικ ἠδυνήθη νὰ ἐνόησῃ, διὰ τῶν πρκασιωπήσεων καὶ τῶν παρεχβάσεων τοῦ Βόουλες, δὲν ἦτο πρότυπον ἀρετῆς. Ὁ πανδοχεὺς τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀγκυρας εἶχε γνωρίσῃ αὐτὸν ναυτοπαιδα, μαθητευόμενον καὶ ναύτην, πρὸ τοῦ ναυαγίου τῆς Κυρθίας καὶ μετ' αὐτό. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν ἦτο πτωχός, ὡς ἐν γένει πάντες οἱ ναῦται. Ἀλλὰ μετὰ τὸ ναυάγιον τοῦτο ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἐυρώπης ἀποκομίζων χονδρὸν δέμα τραπεζικῶν γραμματίων, δυσχυρίζομενος δὲ ὅτι ἐκληρονόμησε πλούσιόν τινα συγγενῆ ἐν Ἴρλανδίᾳ, πρᾶγμα πάντῃ ἀπίθανον.

Ὁ Βόουλες ποτὲ δὲν ἐπίστευσε εἰς τὸ δυνατόν τοιαύτης κληρονομίας. Ἐφρόνει μάλιστα ὅτι ἡ τόσον αἰφνιδία ἐκείνη περιουσία θὰ συνεδέετο πως, οὐχὶ ἐντίμως βέβαια, πρὸς τὸ ναυάγιον τῆς Κυρθίας. Διότι ἦτο ἀναντίρητον ὅτι ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν εἶχε παρευρεθῆ εἰς αὐτό, ἀντιθέτως δὲ πρὸς τὴν ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι συνήθειαν τῶν ναυτικῶν, ἀπέφυγεν ἐπιμελῶς πάντα περὶ τούτου λόγον, μετατρέπων ἀρκετὰ σκαιῶς τὴν συνδιάλεξιν ὁσάνκις μετέπιπτεν εἰς τὸ θέμα ἐκεῖνο. Εἶχε δραπετεύσῃ μάλιστα ἐν σπουδῇ, μακρὸν ἐπιχειρήσας πλοῦν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία εἶχεν ἐγείρῃ πολιτικὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς Κυρθίας, τοῦτο δὲ ὅπως μὴ περιπλακῆ εἰς τὴν δίκην μὴδ' ὡς μάρτυς κἄν. Ἡ διαγωγὴ αὐτῆ εἶχε φανῆ τοσοῦτω μᾶλλον ὑποπτος καθόσον ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν ἦτο τὸ μόνον ἐπιζῶν μέλος τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου. Ὁ Βόουλες οὐδὲν

ἠδυνήθη νὰ ἐξακριβώσῃ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἥτις ἀνέκαθεν εἶχε φανῆ εἰς αὐτὸν τε καὶ τὴν σύζυγόν του λίαν σκοτεινῇ.

Τὴν γνώμην ταύτην ἐκράτυνε καὶ τὸ ὅτι ὁ Πατρίκιος κατὰ τὴν ἐν Νέας Ὑόρκῃ διατριβὴν του οὐδέποτε ἐστερεῖτο χρημάτων. Οὐδὲν σχεδὸν ἀπέφερον ἐκ τῶν ταξιδίων του, ἀλλ' ἡμέρας τινὰς ἀπὸ τῆς ἐπανόδου του εἶχεν ἄφθονον χρυσὸν καὶ τραπεζικὰ γραμματία, ἐν τῇ μέθῃ δ' αὐτοῦ συνείθιζε νὰ καυχᾶται ὅτι κατεῖχε μυστικὸν τι ἰσοδυναμοῦν πρὸς θησαυρόν. Ἐν τοῖς παραληρήμασιν αὐτοῦ ἐπανελάμβανεν ὡς ἐπὶ πᾶν τὰς λέξεις: «τὸ παιδί τοῦ σωσιβίου».

— Τὸ παιδί τοῦ σωσιβίου νᾶνε καλὰ, κῦρ Βόουλες! ἔλεγε πλῆττων διὰ τῆς χειρὸς τὴν τράπεζαν. Τὸ παιδί τοῦ σωσιβίου! ἀπὸ μάλαμματα νᾶταν δὲν θᾶξιζε περισσότερο!

Ταῦτα δὲ λέγων ἐγάλα σαρδώνιον, μετ' ἄκρας αὐταρκεσίας. Τὸ ζεῦγος τῶν Βόουλες οὐδέποτε κατώρθωσε ν' ἀποσπάσῃ ἐξήγησιν τινὰ τῶν λέξεων τούτων, ἐφ' ὧν ἐπὶ ἔτη ὅλα ἴδρυνε καὶ ἐκρήμιζε μυριάς ὑποθέσεις.

Ἐκ τούτου λοιπὸν ἡ συγκίνησις τῆς μίστρες Βόουλες καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Ἐρικ ἐγνώρισεν εἰς αὐτὴν ὅτι ἦτο ἀκριβῶς τὸ περίφημον ἐκεῖνο «παιδί τοῦ σωσιβίου»

Ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν, ὅστις ἐπὶ δεκαπέντε καὶ ἐπέκεινα ἔτη συνείθιζεν, ὅτε εὐρίσκετο ἐν Νέας Ὑόρκῃ, νὰ καταλύῃ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Ἀγκυραν, δὲν εἶχε πατήσῃ τὸν πόδα εἰς τὸ πανδοχεῖον τοῦτο ἀπὸ τεσσάρων περίπου ἐτῶν. Καὶ εἰς τὴν ἐξαφάνισιν δὲ ταύτην, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Βόουλες, μυστηρίον τι ὑπεκρύπτετο. Τὸν Ἴρλανδὸν εἶχεν ἐπισκεφθῆ ἐσπέραν τινὰ ἀνθρωπός τις κλεισθεὶς εἰς τὸ δωμάτιόν του μετ' αὐτοῦ ὑπὲρ τὴν ὥραν. Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν, συγκεκνημένος καὶ σπεύδων, ἐπλήρωσε κατεπειγόντως τὰ ὀφειλόμενα, ἔλαβε τὸν ναυτικὸν τοῦ σᾶκκον, καὶ ἀπῆλθεν.

Ἐκτοτε δὲ δὲν ἐφάνη πλέον.

Ὁ μῆστερ καὶ ἡ μίστρας Βόουλες ἠγνούον, ὡς εἰκός, τὴν αἰτίαν τῆς αἰφνιδίου ἐκείνης ἀναχωρήσεως. Ἄλλ' ἐνόμιζον ἀδιστακτως, ὅτι συνεδέετο πρὸς τὸ ναυάγιον τῆς Κυρθίας καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ «παιδιοῦ τοῦ σωσιβίου.» Κατ' αὐτούς, ὁ ἐπισκεφθεὶς τὸν Πατρίκιον Ὀδόνογαν ἀνήγγειλεν αὐτῷ ὅτι σοβαρὸς τὸν ἠπέιλει κίνδυνος καὶ ὅτι ὁ Ἴρλανδὸς ἐθεώρησε συνετὸν ν' ἀπέλθῃ ἀμέσως ἐκ Νέας Ὑόρκῃς. Οἱ Βόουλες ἦσαν βέβαιοι ὅτι δὲν ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Θὰ τὸ ἐμάνθκον, ἔλεγον, παρ' ἄλλων θαμώνων τοῦ πανδοχείου των, οἵτινες θὰ ἐξεπλήττοντο πάντως βλέποντες ὅτι ὁ Πατρίκιος κατέλυσε ἀλλαχοῦ καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Ἀγκυραν καὶ θὰ ἤρώτων τὸ αἶτιον.

Ταῦτα ἦσαν, ἐν συνόλῳ, ὅσα ὁ Ἐρικ ἔμαθε

δι' ἐπιμονῆς καὶ μεγάλης δεξιότητος παρὰ τοῦ πανδοχεῶς καὶ τῆς συζύγου του. Μεγάλην ἀνυπομονησίαν εἶχε ν' ἀνακοινώσῃ ταῦτα εἰς τοὺς φίλους του. Ἐσπευσμένως λοιπὸν ἀπεχειρέτισε τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν Βόουλες ἀπελθὼν εἰς ἀναζήτησίν των.

Ἡ διήγησις αὐτοῦ ἔτυχε φυσικῶς ἐν τῇ Πέμπτῃ Παρόδῳ τῆς προσοχῆς ἧς ἦτο ἀξία. Τότε τὸ πρῶτον, μετὰ τσοσάτας ἐρεύνας, εὐρίσκοντο ἐπὶ τὰ ἴχνη ἀνθρώπου, ὅστις εἶχεν ἐκστομίση ἐπανειλημμένους ὑπαιγιμούς περὶ τοῦ «παιδιοῦ τοῦ σωσιβίου.» Ναὶ μὲν, ἠγνόουν ποῦ ἦτο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἀλλ' ἤλπιζον ὅτι θὰ εὔρωσιν αὐτὸ θάττον ἢ βράδιον. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐνεργειῶν οὐδὲν ἐπεισῶδιον τσοσούτο σημαντικὸν εἶχε εἰσέτι παρουσιασθῆ. Ἐνεκα τῆς σοβαρότητος λοιπὸν τοῦ πράγματος ἀπερασίθη νὰ τηλεγραφῶσιν εἰς τὴν *Mistress* Βόουλες νὰ ἐτοιμάσῃ αὐθημερὸν γεῦμα δι' ἐξ δαιτυμόνας. Τὸ μέσον τοῦτο προέτεινεν ὁ Βρέδεζορδ ὅπως τεχνηέντως πείσῃ τοὺς πανδοχεῖς νὰ ὁμολογήσωσιν ὅσα ἐγγίνωσκον.

Ὁ Ἔρικ οὐδὲν νέον ἠλπιζε νὰ μάθῃ. Ἐγνώριζεν ἤδη ἐπαρκῶς τοὺς Βόουλες ὥστε εἶχε τὴν πεποίθησιν ὅτι κατῴρωσε ν' ἀποσπάσῃ ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰς ἐλαχίστας περὶ τοῦ Ὀδόνογαν πληροφορίας. Ἀλλὰ δὲν ὑπελόγιζε τὴν μεγάλην δεξιότητα ἣν εἶχεν Βρέδεζορδ εἰς τὸ ἐρωτᾶν τοὺς μάρτυρας ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ἐξάγειν ἐκ τῶν ἀπαντήσεων αὐτῶν ὅτι πολλάκις οὐδ' ὑπέθετον ἐκεῖνοι.

Ἡ *Mistress* Βόουλες ἐφάνη ἀνωτέρα ἑαυτῆς. Ἐστρώσε τὴν τράπεζαν ἐν τῷ ὠραιότερῳ δωματίῳ τοῦ πρώτου ὀρόφου καὶ παρεσκευάσε προχειρῶς ἐν ἥττονι τῆς ὥρας χρονικῶ διαστήματι ἐξαίρετον γεῦμα. Τὰ μέγιστα κολακευθεῖσα ἐκ τῆς προσκλήσεως τοῦ νὰ συμμετάσχη τούτου μετὰ τοῦ συζύγου της, ὑπεβλήθη εὐχαρίστως εἰς τὴν ἀνάκρισιν τοῦ διαπρεποῦς δικηγόρου. Οὕτω δὲ συνελέχθησαν ἔτι ἱκαναὶ πληροφορίες μεγάλην ἔχουσαι σημασίαν.

Καὶ πρῶτον μὲν ἐγνώσθη ὅτι ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν εἶχε εἶπῃ αὐτολεξεῖ ὅτε ἤγειρεν ἀγωγὴν ἢ ἀσφαλιστικὴν Ἐταιρίαν, ὅτι ἀνεχώρει «διὰ νὰ μὴ τὸν καλέσουν μάρτυρα.» Ἐκ τούτου καταφανῶς ἀπεδεικνύετο ὅτι οὐδεμίαν διάθεσιν εἶχε νὰ διευκρινήσῃ τὰ κατὰ τὸ ναυάγιον τῆς *Kunthias*, τοῦθ' ὅπερ ἄλλως τε ἐπεμαρτύρει καὶ ἡ διαγωγὴ αὐτοῦ ἐν γένει.

Ἐτι δὲ ἐξηκριβώθη ὅτι ἡ πηγὴ τῶν ὑπόπτων προσῶδων, ἐξ ἧς ἤντλει μετὰ τηλικαύτης μυστικότητος, εὐρίσκετο ἐν Νέᾳ Ἰόρκῃ ἢ ἐν τοῖς πέριξ. Διότι ἐπιστρέφων ἐκ τῶν πλοίων του ἑσπερεῖτο πάντοτε χρημάτων, ἐσπέραν δὲ τινα αἴφνης, ἀφ' οὗ ἐξήρχετο τοῦ πανδοχείου

τὸ δειλινόν, ἐπέστρεφε πλήρη ἔχων χρυσοῦ τὰ θυλάκια.

Οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ μυστικὴ ἐκείνη πηγὴ συνεσχετιζέτο πρὸς τὸ «παιδί τοῦ σωσιβίου,» ὡς ἐπανειλημμένως εἶχε δηλώσῃ ὁ Ὀδόνογαν.

Ὁ Πατρίκιος εἶχε, φαίνεται, ἐπιχειρήσῃ νὰ πορισθῇ ὑπέρευκον καὶ τελειωτικὸν κέρδος ἐκ τοῦ ἀποκρύφου τούτου, ἢ ἀπόπειρα δὲ αὐτὴ εἶχε πάντως ἐπενέγκῃ κρίσιν τινά. Πράγματι τὴν παραμονὴν ἔτι τῆς αἰφνιδίου ἀναχωρήσεώς του διεβεβαίωσεν ὅτι εἶχε βαρυνθῆ πλέον τὰ ταξείδια, καὶ ὅτι προὔτιθετο τοῦ λοιποῦ νὰ ζήσῃ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων του ἐν Νέᾳ Ἰόρκῃ.

Τέλος, ὁ ἐπισκεφθεὶς τὸν Πατρίκιον Ὀδόνογαν εἶχε συμφέρον εἰς τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ, διότι εὐθύς τὴν ἐπαύριον μετέβη εἰς τὴν *Eρυθρὰν Ἀγκυραν* καὶ ἐζήτησε τὸν Ἰρλανδόν, ἐφάνη δὲ τὰ μέγιστα εὐχαριστηθεὶς διότι ἀπῆλθεν. Ὁ Βόουλες ἦτο βέβαιος ὅτι ἠδύνατο ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν ἄνθρωπον τούτον, ὅστις ἐκ τοῦ ἤθους τῷ ἐφάνη ὡς ὑπᾶλληλος τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας.

Ὁ Βρέδεζορδ ἐκ πάντων τούτων συνεπέρανεν ὅτι τὸν Πατρίκιον ἐξεφώδιζε συστηματικῶς ὁ παρέχων εἰς αὐτὸν τὰ χρήματα κατὰ τὴν ἐν Νέᾳ Ἰόρκῃ διαμονὴν του, καὶ ὅτι οὗτος ἀναμφιβόλως εἶχεν ἐκπέμψῃ τὸν ἀστυνομικὸν ἐκεῖνον ὑπᾶλληλον ὅπως ἐπίσεισῃ κατ' αὐτοῦ τὴν ἀπειλὴν ποινικῆς καταδιώξεως. Τοῦτο μόνον ἠδύνατο νὰ ἐξηγήσῃ τὴν αἰφνιδίαν μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἐκείνην ἀναχώρησιν τοῦ Ὀδόνογαν καὶ τὴν παντελεῖα αὐτοῦ ἐξαφάνισιν.

Χρήσιμον λοιπὸν ἦτο νὰ μάθωσι τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ τε ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ Πατρίκιου Ὀδόνογαν, τὰ ὁποῖα οἱ Βόουλες περιέγραψαν αὐτοῖς ἐπακριβῶς. Ὁ πανδοχεὺς τῆς *Eρυθρᾶς Ἀγκυρας* φυλλομετρήσας τὸ κατάστιχόν του ἠδυνήθη ν' ἀνεύρῃ προσέτι τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνίαν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Ἰρλανδοῦ, ὅστις εἶχεν ἀπέλθῃ πρὸ τριῶν ἐτῶν καὶ ἐννέα μηνῶν, οὐχὶ δὲ πρὸ πέντε ἢ ἐξ ἐτῶν, ὡς εἶχε κατ' ἀρχὰς νομίσῃ.

Ὁ ἰατρὸς Σβαρευγκρόνα ἐξεπλάγη σφόδρα ἐκ τῆς ἀκριβοῦς συμπτώσεως τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀναχωρήσεως ταύτης, καὶ, κατ' ἀκολουθίαν, τῆς ἐπισκέψεως τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, πρὸς τὴν ἐν Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ δημοσίευσιν τῶν πρώτων γνωστοποιήσεων αὐτοῦ. Τσοσούτω καταφανῆς ἦτο μάλιστα ἡ σύμπτωσις, ὥστε ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ ὑποθέσῃ τις συσχετιζόμενα τὰ δύο ταῦτα φαινόμενα.

Ἐφάνη λοιπὸν ὅτι ἤρξατο διευκρινούμενόν πως τὸ πρόβλημα. Ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ Ἔρικ ἐπὶ σωσιβίου ἦτο πάντως ἀποτέλεσμα ἐγκλήματος, οὐτινος ὁ ἐπὶ τῆς *Kunthias* μαθητευόμενος Ὀδόνογαν ἐγένετο μάρτυς ἢ συνένοχος. Ἐγίνωσκε δ' οὗτος τὸν αὐτοῦργόν, διαμένοντα ἐν Νέᾳ Ἰόρκῃ ἢ ἐν τοῖς πέριξ, καὶ ἐπὶ μακρὸν εἶχεν ἐκμεταλ-

λευθῆ τὸ ἀπόκρυφον ἐκεῖνο. Ἄλλ' ἡμέραν τινὰ τέλος ὁ πρωτοεργὸς τοῦ ἐγκλήματος δυσανασχέτησας ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Ἰρλανδοῦ καὶ πτοηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσι γνωστοποιήσεων ἐπέθανάγκασε δι' ἀπειλῶν τὸν Πατρίκιον ν' ἀπέλθῃ λάθρα καὶ κατεπειγόντως.

Ὅπως δὴνότε ὅμως, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ἔτι ὅτι τὸ συμπέρασμα τοῦτο δὲν ἦτο καθ' ὀλοκληρίαν ἀκριβές, ἐν τοῖς πορίσμασι τούτοις ὑπῆρχον στοιχεῖα πρὸς σοβαρὰν δικαστικὴν ἀνάκρισιν. Ὁ Ἐρικ λοιπὸν καὶ οἱ φίλοι του ἀπῆλθον τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀγκύρας στερρῶς ἐλπίζοντες ὅτι μετ' οὐ πολὺ τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν θὰ ἐπίστεφεν ἡ ἐπιτυχία.

(Ἔπειτα συνέχεια.)

Ἡ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Αἱ κυρίαὶ τοῦ Γολγοθᾶ.

(Ἐκ τῶν τοῦ Maxime du Camp)

Ἄπλοῦν γεγονὸς εἰσάγει πολλάκις τὰς μεγαλεπηβόλους διανοίας εἰς τὸ βασιλεῖον τοῦ ἀγνώστου. Οὕτω, μῆλον πίπτον ἐκ δένδρου ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν Νεύτωνα τοὺς νόμους τῆς βαρύτητος. Καὶ ἐν τῷ ἠθικῷ κόσμῳ τοιαῦτα τινὰ συμβαίνουσιν εἰς τὰς διαπύρους ψυχάς. Αἱ ἐπιδαφιλευθεῖσαι φροντίδες εἰς λεπρὰν διεφθαρμένην καὶ ἀτίθασσον ὑπῆρξαν διὰ τὴν κ. Γαρνιὲ ἢ ἀφετηρία ἰδρύματος, οὗ τὸ μέγεθος εἶναι ὄντως καταπληκτικόν. Εὐκόλως δυνάμεθα νὰ μαντεύσωμεν τὰ αἰσθήματα αὐτῆς. Πῶς! εἰς τὰς ἡμετέρας πόλεις, ἐν μέσῳ τοῦ ἐπιδεικνυμένου πλοῦτου καὶ τῆς ἀπροκαλύπτου ἀκολασίας, ὑπάρχουσι τοιαῦτα δεινά, νόσοι ἀθεράπευτοι, ἀποσυνθέσεις προτρέχουσαι τοῦ θανάτου, ἀλγηδόνες ἀκατονόμηστοι καὶ ὄντα, τὰ ὅποια οὐδεμία στηρίζει ἐλπίς! Οἱ δυστυχεῖς οὗτοι δὲν εἶναι δεκτοὶ εἰς τὰ συνήθη νοσοκομεῖα, διότι εἶναι ἀνίκατοι, τὰ δὲ τῶν ἀνιάτων νοσοκομεῖα δὲν δέχονται αὐτούς, διότι δὲν ἔχουσι θέσιν κενήν· πρέπει ἄρα ν' ἀφήσωμεν αὐτούς ν' ἀποθάνωσιν ἄνευ ἀρωγῆς, ἄνευ λόγων παραμυθητικῶν ἐπαγγελιομένων μέλλουσαν ἀνταμοιβήν, ἄνευ ποτηρίου ὕδατος, ὅπως καταπαύσωσι τὴν δίψαν των, ὡς λύκους τετραυματισμένους ἀποθνήσκοντας εἰς τὸ βάθος τῶν δασῶν; Ὅχι! πρέπει νὰ τοὺς ἀναζητήσωμεν, νὰ τοὺς παραλάβωμεν, νὰ ἐπιδέσωμεν τὰς πληγὰς των, νὰ κατευνάσωμεν τὴν ταραχὴν τῆς ψυχῆς των, νὰ πλύνωμεν τὸ σῶμά των καὶ νὰ καθαρῶσωμεν τὸ πνεῦμά των. Μόναι αἱ γυναῖκες εἶναι ἄξιαί τῆς διχκοῦς ἐκείνης ἀφοσιώσεως, ἣτις δὲν ὑποχωρεῖ οὔτε ἀπέναντι τοῦ κόπου, οὔτε ἀπέναντι τῆς ἀηδίας, οὔτε ἀπέναντι τῆς ἀγνωμοσύνης, μεταξὺ δὲ τῶν γυναικῶν ἐκεῖναι

μάλιστα, ὅσαι διατηροῦσιν ἐν τῇ καρδίᾳ τὸ αἰδιον πένθος τῆς χηρείας, καὶ ὅσαι ἀφιερωθεῖσαι τῷ Θεῷ ἵνα τύχωσιν οὐχὶ παρηγορίας, ἀλλ' εἰρήνης, ζητοῦσι νὰ πράξωσι διὰ τῆς θείας ἀγάπης, τὴν ἐκ τῆς ἐπιγείου ἀγάπης προκύψασαν θλίψιν. Αἱ χῆραι, ἐνὶ λόγῳ, αἰ εἰς τὰς ὑπερτέρας ἀληθείας πιστεύουσαι καὶ ὑπὸ τῆς πίστεως ἐμπορούμεναι, εἶναι μᾶλλον τῶν ἄλλων κατάλληλοι διὰ τὸ μέγα ἔργον τῆς εὐποιίας. Περισευθῶμεν λοιπὸν γυναῖκας ἀνιάτους καὶ ἐμπιστευθῶμεν αὐτὰς εἰς τὰς φροντίδας γυναικῶν ἐν χηρείᾳ διατελουσῶν. Αὕτη εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἰδρύματος, ἧς οὐδαμῶς ἐξέκλινεν.

Εἰς τοιοῦτον σκοπὸν ἀποβλέπουσα καὶ ἔχουσα ἀπόφασιν νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτόν, ἡ κ. Γαρνιὲ ἐξῆλθε πρὸς θήραν (ἡ τοιαύτη ἔκφρασις οὐδὲν ἔχει τὸ ὑπερβολικόν) εἰσδύσασα εἰς τὰ Βροτῶ καὶ διερευνήσασα τὴν Γκιλιотиέρ, ὅπου δὲν ἐλλείπουσιν οὔτε ἡ ἔνδεια οὔτε ἡ νόσος. Ἐκεῖ εὗρε νεαρὰν κόρην σωθεῖσαν ἐκ τινος πυρκαϊᾶς, ζῶσαν ἔτι, ἀλλὰ παραμεμορφωμένην, ἐκδεδαρμένην, αἰμάσσουσαν. Ἐνυκιάσασα δωμάτιον, ἐγκατέστησεν ἐν αὐτῷ Μαρίαν «τὴν κεκαυμένην», ἧς ἔγινεν ἡ μήτηρ καὶ ἡ φύλαξ ἀδελφῆ. Πλησίον τῆς ἀσθενοῦς ταύτης ὠδήγησε μετ' ὀλίγον δύο γυναῖκας πασχούσας ἐκ καρκίνου. Ἐνθυμήθητε τὸ δωμάτιον τῆς Ἰωάννας Ἰουγάν, ὅπου ἡ Μαρία Ἰαμέτ καὶ ἡ Βιργινία Γρεδανιέλ ἔφερον τὰς ἀνιάτους πρεσβύτιδας τοῦ Σαίν Σερβάν. Καὶ ἐν Λυῶνι ὡσαύτως, τὸ ἴδρυμα θεμελιούται ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν πτωχῆς γυναικός, ἡ ὁποία οὔτε τὴν ἀδυναμίαν τῆς ἀναλογίζεται, οὔτε τοῦ ἔργου τὸ δυσχερές, πεποιοῦσα ἐπὶ τὴν ἰδίαν γενναιοφυχίαν, δι' ἧς διαγιγνώσκει τὴν θείαν Πρόνοιαν. Δύο χῆραι συνεδέθησαν αὐτῇ συνεργαζόμεναι καὶ οὕτω ἐσχηματίσθη ὁ πυρὴν τῆς εταιρίας.

Τὸ δωμάτιον ἦτο μικρὸν καὶ στενόχωρον διὰ τὰς τρεῖς ἀρρώστους. Ἡ κ. Γαρνιὲ ἐσκέπτετο νὰ ἐνοικιάσῃ οἰκίαν καὶ νὰ μετακομίσῃ εἰς αὐτὴν τὰς ἀνιάτους αὐτὰς καὶ ὅσας ἄλλας ἠθελεν ἀνακαλύψει, νὰ προσκαλέσῃ δὲ τὰς χριστιανὰς χήρας, ὧν ἡ πίστις ἐπεθύμει νὰ ἐκδηλωθῇ διὰ πράξεων ἡττον πλατωνικῶν τῆς προσευχῆς καὶ τῆς θρησκευτικῆς μελέτης. Ἀλλὰ καὶ χρημάτων εἶχεν ἀνάγκην, γινώσκουσα δὲ ὅτι ἐστερεῖτο περιουσίας. Προέβη λοιπὸν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἐξηγοῦσα τὸν σκοπὸν τῆς καὶ παρακαλοῦσα τοὺς δυναμένους νὰ συμμετάσχωσιν αὐτοῦ. Τὴν ἤκουον δὲ μετ' ἀπορίας ἀνασειόντες τοὺς ὤμους καὶ πολλάκις τῇ ἔλεγον· «Εἰσθε παράφρων.» Ἄλλ' ὄχι, παράφρων δὲν ἦτο βεβαίως, ἐνεφορεῖτο ὅμως ὑπὸ ἐξᾶλλου ἐνθουσιασμοῦ, καὶ δὲν εἶναι περιττὸς ὁ ἐνθουσιασμὸς εἰς ἐκείνους, οἵτινες, ἵνα ἐπιτύχωσι τοῦ σκοποῦ των, ἀναγκάζονται νὰ ὑπερνήκωσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων φιλαυτίαν καὶ ἀδιαφορίαν καὶ νὰ ἐξεγείρωσι τὴν γενναϊότητα αὐτῶν. Ἡ κ.